

[Rytter.]

Taler senere bemærkede, at der var Uoverensstemmelse mellem Præmisser og Konklusion, og det er jo ellers det værste, der kan ske. Jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem i Præmisserne, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde draget den Konklusion deraf, som vi alle havde ventet.

Den højtærede Minister forsvarede jo den opstillede Undtagelse, ja, var end ikke bange for at true os med, at hvis Landstinget ikke nu kender sin Besøgstid, maa vi vente, at der kommer en Hær frem, som ikke vil lade sig vaccinere. Jeg tror ikke, den højtærede Minister ligefrem skal mane den Slags Ting frem. Det er jo gaaet hidtil, og den Maade, hvorpaa Ministeren nu løser Spørgsmaalet, stikker efter min Mening Folk Blaar i Øjnene. Man siger nemlig til dem: I kan godt blive fri for at blive vaccineret, men I kan ikke komme ind i nogen af de Virksomheder, her er nævnt, og Ministeren føjer til: det bliver oven i Købet i Rigsdagen gjort gældende, at Opregningen ikke er udtømmende, vi maa eventuelt føje flere Stillinger til. Det er i Virkeligheden at stikke Folk Blaar i Øjnene, saa sandt som det almindeligvis siges, at det er langt bedre at blive vaccineret i Barnealderen end som voksen.

Den højtærede Minister gør gældende, at for 104 Kr. kan man nu undgaa at blive vaccineret. Det er rigtigt, men de fleste Mennesker vil dog, naar de staar overfor et Bødeansvar, lade sig vaccinere. Saadan er det gaaet hidtil, og saaledes vil det formentlig ogsaa gaa i Fremtiden. Derfor synes jeg, at den Undtagelse, Ministeren har stillet op, ikke blot aabner Døren paa Klem, men at den slaar Døren op paa vid Gab. Saaledes er det gaaet i Norge, hvor man i Virkeligheden har opgivet at censurere de Andragender, der indkommer, for Samvittighedsgrunde kan jo altid betragtes som tilstrækkelige, og saa kan man altsaa fritage for Vaccination.

Det forekommer mig derfor farligt at gennemføre denne Undtagelse. Derimod kunde jeg tænke mig, at man paa en eller anden Maade udvidede § 1, 2det Stykke, hvor der tales om Helbredstilstanden, saa at vi paa den Maade fik en skarpt afgrænset Regel. Det har vi ikke noget som helst imod, og dér kan Sundhedsstyrelsen maaske være os til Hjælp. Men at lade Sundhedsstyrelsen afgøre, hvornaar der skal tages Hensyn til Samvittighedsgrunde, og hvornaar ikke, forekommer mig at være inkonsekvent.

Maa jeg lige vedrørende Spørgsmaalet om Lovens Gyldighed for Færøerne sige, at naar Færøerne ikke er taget med i Lovforslaget, saa antager jeg ikke, det er af de Grunde, som Ministeren nævnte. Jeg antager, at det skyldes, at vi har en særlig Lov for Færøerne, som er strengere end dette Lovforslag, og den bliver selvfølgelig ved at gælde uanset Lovforslagets Bestemmelser.

Henriette Crone: Ogsaa mig maa den højtærede Minister have misforstaaet paa et bestemt Punkt, idet Ministeren syntes at ville skyde mig i Skoene, at jeg kort og godt havde sagt, at Staten jo havde Midler til at skaffe sig Loven respekteret. Det, jeg udtalte, var, at naar der bag en Bevægelse stod en vis Mængde, som ikke vilde respektere Loven, saa havde Staten ikke Midler til at tvinge dem, medmindre man vilde gaa til saadanne Tvangsmidler, som man ikke kunde tænke sig anvendt i dette Tilfælde, overfor denne Lov, men at Staten naturligvis i øvrigt havde Midler til at skaffe sig Loven respekteret. Det giver dog et noget andet Billede, end naar man kort og godt erklærer, at Staten jo har Midler til at skaffe sig Loven respekteret. Det var netop det, som gjorde, at der blev den Uoverensstemmelse, som ærede Ordførere har paapeget, mellem mine Præmisser og min Konklusion, dette: tvungen Vaccination er nødvendig, men naar vi staar overfor en Bevægelse, som ikke vil respektere denne, saa er Spørgsmaalet: hvad er det klogeste? At holde strengt paa, at alle skal vaccineres, eller at lukke en Dør paa Klem, saaledes at de enkelte, som af denne eller hin Grund ikke vil lade deres Børn vaccinere, kan slippe uden om det. Hvis Forslaget bliver til Lov, maa vi se Fremtiden an, hvorledes det vil udvikle sig. Naar jeg har fremhævet Betænelighederne saa stærkt, som jeg har gjort det her, var det ikke for at berolige min egen Samvittighed, men for at sige til Befolkningen: hvis vi skulde faa en Lov, som kan fritage for Vaccination, saa benyt jer endelig ikke af Adgangen til det, for I løber en Fare for jer selv og jeres Børn. Det er det, jeg har villet sige med mine Betæneligheder; ærede Medlemmer faar saa undskyld mig, hvis man mener, der er kommet en Uoverensstemmelse mellem mine Præmisser og min Konklusion.

Fritze Teisen: Ogsaa mig maa den højtærede Minister have misforstaaet. Hvad jeg sagde var, at man skulde give en Und-